

"Minden szerep egy nagy kaland, kell ennél több?"

Pais-H. Szilvia / Fotó: Sadness - 2009-08-07 07:39:37

- A Scapin nem egy agyonjátszott mű. Így az első próbahéten milyennek látod a darabot, a figurát?

- Izgalmas, de nem ismertem a darabot. Igaz, valamikor gyerekkoromban láttam Zalaegerszegen, de már nem emlékeztem rá. Moliére-t – a Tartuffe-öt – játszottam már a Katonában. Nagyon tetszik, de a próbák során egyre jobban látom, mennyire nehéz. Nem egykönnyen adja magát. Azt hittem, egyszerűbb feladat lesz felfedezni, és kibontani. Nem így van. A darab bohóctréfák sorozata, egy olaszos commedia dell' arte moliere-i változata. Ez az egyik legnehezebb színpadi műfaj, kínlódnak is vele. Még a szembesülés időszakában vagyunk, arról nem is beszélve, hogy Scapin végigbeszél negyven oldalt. Komoly agytorna áll előttem.

Scapin furfangjai - próba fotó: Mészáros Zsolt

- Tegnap kukucskáltam a próbán, és meglepődtem, már az első alkalom egyikén ennyire jól megy a szöveg.

- Egy nyári színházban nincs annyi idő, mint év közben, itt csak egy hónap áll a rendelkezésünkre. Nagyon megnehezíti az ember a dolgát, ha teljesen felkészületlenül indul neki a próbáknak. Ezért én már egy héttel ezelőtt nekiálltam tanulni, de amit te hallottál az egyáltalán nem szövegtudás, az csak szövegismeret. Ha egy asztalnál, szép hangosan, hibátlanul felmondom a szövegemet, nem jelenti azt, hogy felmegyek a színpadra, és ott is tudom. Sokkal mélyebb tudást igényel, hogy a szöveget úgy tudjam kezelni, mint egy kelléket. Ott még nem tartok.

- A Katona József Színházzal már több ízben játszottál Szombathelyen, láthattunk a Kőszegi Várszínházban is, de úgy tudom, próbálni még nem próbáltál szülővárosodban.

- Felnőtt színészként valóban csak vendégként szerepeltem itt, de fiatalkoromban sokat színészkedtem Szombathelyen. Bartók László versmondó stúdiójában rengeteg verset szavaltam, a Ferrum színpad tagjaként négy-öt produkcióban benne voltam. Játszottunk a megyében mindenfelé.

A Nagy Lajos Gimnáziumban, ahová középiskolába jártam sokszor saját szervezésben és rendezésben adtunk elő produciókat.

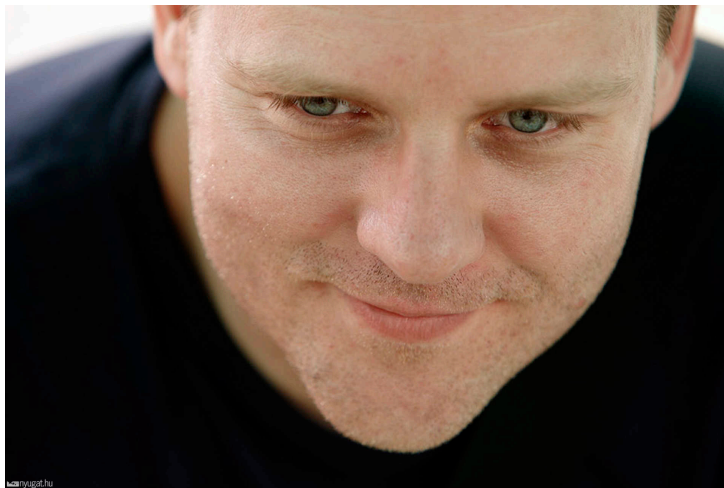
"Furcsa érzés, kicsit olyan, mint egy utazás a múltamban"

- Azért megkülönböztetett dolog most itt próbálni? Vagy lényegében mindegy hol játszik az ember? A lényeg, kikkel?

- Őszintén erre csak később tudnék válaszolni, amikor már közönség előtt játszom. Azt tudom, hogy most úgy próbálok, hogy oda megyek haza, ahol tizennyolc éves koromig éltem. Így még sohasem próbáltam, hogy közben az édesanyám ebédjét és vacsoráját ehetem. Furcsa érzés, kicsit olyan, mint egy utazás a múltamban.

- Gondolom sokat változott Szombathely, amióta innen elkerültél...

- Igen, bár máskor is rendszeresen hazajárok, ha ritkán is. Amióta próbálunk, keveset láttam Szombathelyből. A Derkovitson lakom, onnan ingázom a bátyámtól kölcsönkért biciklivel a Hemo-ig. Ha kész lesz az előadás, akkor biztos több időm lesz körbenézni. Még sosem jártam a Termálban, hallottam az éjszakai fürdőzésről is, azt szívesen kipróbálnám. Nem volt gyerekkoromban, ahogy színház sem.

Fekete Ernő fotó: Mészáros Zsolt

- Figyelemmel kísérted a szombathelyi színházalapítást?

- Igyekeztem. Tamás (Jordán) mindig tájékoztatott arról, hogy áll a színház ügye, már akkor beszélgettünk róla, amikor még az egész terveként létezett.

- Szóba se került, hogy társulati tag legyél?

- Nem merült fel bennem, és nem azért, mert nem tartom nagyszerű dolognak azt, ami itt történik. Azért nem, mert viszonylag jó helyzetben vagyok a Katona József Színházban. Sokat köszönhetek nekik. Úgy érzem számítanak rám, kellek, és épp nem olyan a szakmai életem, hogy váltanék. De vendégként bármikor szívesen jönnék Szombathelyre. Főként, hogy most a Katonában a vendéjátékok redukálódtak.

- Könnyen kiad az anyaszínház?

- Nyáron természetesen igen, évközben ez nehezebb. Egy repertoárszínház szinte minden estére elfoglaltságot jelent. Azért mindenféle tervek dolgoznak bennem, talán már a jövő évadban sikerül egy önálló Weöres Sándor estét összeállítanom. Nagy kedvencem, ráadásul ő is szombathelyi. Már ott tartok, hogy kiválogattam az anyagot, amivel foglalkozni szeretnék. Ha a jövő évadban lesz rá egy kis időm, szeretném megcsinálni, nálunk a színházban, a legkisebb termünkben, a „Sufniban”.

Fekete Ernő fotó: Mészáros Zsolt

- Nem a Kamrában?

- Nem, van a Katonában egy még kisebb terem, negyven-ötven fős, oda tervezem. Tamás is mondta, ha kész, szívesen megmutatná Szombathelyen is. Egyrészt, mert a színházat Weöres Sándor Színháznak hívják, másrészt mert mind a ketten Szombathelyen születünk.

- Egy fórumon rajongóid etalonként hozzák a Cohen-fivérek moziját, a „Nem vénnek való vidéket”, ahol te voltál Javier Barden magyar hangja. Sokat szinkronizálsz, szerelem ez vagy munka?

- Egy fiatal színésznek a főiskola után ez főleg pénzkereset. Bevallom, sose szerettem igazán, így most már csak akkor vállalom, ha tényleg egy nagyszerű színészt kell tolmácsolnom. Néha azonban egészen kicsi szerepek is megtetszenek, nemrég hívtak, hogy legyek Kiefer Sutherland magyar hangja, tényleg picit a szerep, de érdekes.

- A Katonában minden évadban eljátszol egy sikeres főszerepet, a tv-csatorák azonban még nem haraptak rád. Nem látni téged...

- A színészek számára nincs igazából munka a televízióban, nem halmoznak el bennünket feladatokkal, nem készülnek tévéjátékok sem. A napi sorozatok és a színházi munka összeegyeztethetetlen, olyan kötöttséggel jár, hogy a kettő között választani kell. Én pedig a színházat választanám.

Scapin furfangjai - próba fotó: Mészáros Zsolt

- A filmesek sem találtak igazán rád. Igaz, egy-kettő fontosabb szerepben már láthattunk, például pár éve Herendi Gábor Lorájában.

- Boldogan filmoznék én többet is. Legutóbb, múlt ősszel és télen, Mészáros Mártával forgattam. A címe Utolsó jelentés Annáról, valamikor ősszel lesz a bemutatója. A történet egy küldetésről és Kéthly Annáról szól. Én a férfi főszereplőt alakítom, egy fiatal tudóst, akit a kádári rendszer megbíz, hogy menjen ki Brüsszelbe, teremtsen kapcsolatot az idős szociáldemokrata politikussal, és hozza haza.

Nemrég Amerikában is megfordult a Katonával...

- Nemrég Amerikában jártál a Katonával.

- Szerencsére megadta a sors, hogy a színházzal a fél világot bejártam. Most jártam először az USA-ban, az Ivanovval voltunk kint, de egyébként is ezzel a darabbal utaztam a legtöbbit. Nagyon nagy hatással volt rám New York, szeretnék visszamenni.

- Kortársaid közül többen, mint a szintén szombathelyi származású Hujber Feri, külföldön is szerencsét próbáltak. Kalandvágyból te is megpróbálnád kint?

- Nem, nem élnék kint, most már nem mennék sehova. Igazából soha sem volt bennem ilyen vágy. Amikor elvégeztem a főiskolát én voltam a világ legboldogabb embere, hogy az általam nagyon nagyra tartott Katona József Színházhoz kerültem, és az évek során nagyon sok jó feladattal halmozott el. Minden szerep egy nagy kaland, kell ennél több?

Fekete Ernő fotó: Mészáros Zsolt

- Soha nem fordult meg a fejedben, hogy váltani kéne?

- Persze, aki ennyi időt eltölt egy helyen, abban óhatatlanul felmerül, milyen jó lenne. Bennem is megfogalmazódott már, de nem talákoztam még olyan lehetőséggel, amelyen igazán elgondolkodtam volna. Sokkal erősebb bennem az az érzés, hogy jól érzem magam ott. Ráadásul nagyon jó a csapat, és folyamatosan frissül a társulat.

- Tényleg, karneváloztál már Szombathelyen?

- Többször is, de a fő eseményt, magát a felvonulást még sosem láttam. Egyik évben láthattam volna, de elmosta az eső. Magát hangulatot viszont ismerem, sétáltam a Fő téren, láttam a Karneválszínház néhány előadását, jártam a Borok utcájában is.